

Eugène Ionesco Etienne Delessert

MESÉK

1 · 2 · 3 · 4

Hároméves kortól

MESE

Josette már nagylány, harminchárom hónapos. Egyik reggel, ahogy minden reggel, odatipeg a szülők hálósobájának ajtajához. Megpróbálja kinyitni az ajtót, benyomni, mint valami kiskutyus. Türelmét veszti, kiabálni kezd, felébreszti a szülőket, de azok úgy tesznek, mintha nem hallanák.

Aznap a papa és a mama fáradt. Előző este színházban voltak, meg étteremben, aztán az étterem után bábszínházba mentek. És most lusták. Hát ez bizony nem szép a szülőktől!

A házvezetőnő is türelmét veszti, kinyitja a szülők
hálósobájának ajtaját, és így szól:

– Jó reggelt, asszonyom, jó reggelt, uram,
itt van a reggeli újságjuk,
itt vannak a képeslapok, amiket kaptak,
itt a tejeskávénk cukorral,
itt a gyümölcslevünk, a kiflijeik,
itt a pirítósuk, itt a vajuk,
itt van a narancsdzsemjük,
itt az eperlekvárjuk,
itt a tükörtojásuk, itt a sonkájuk,
és itt van a kislányuk.

A szülőknek kavarog a gyomra, azt ugyanis elfelejtetem mondani, hogy a bábszínház után még visszamentek az étterembe. Nem akarják meginni a tejeskávójukat, nem kérik a pirítóst, nem kérik a kiflit, nem kérik a sonkát, nem kérik a tükörtojást, nem kérik a narancsdzsemet, nem kérik a gyümölcslevet, még az eperlekvárt sem kérik (ami nem is eperből volt, hanem narancsból).

– Adja oda ezt mind Josette-nek – mondja a papa a házvezetőnőnek –, és amikor megette, hozza vissza a gyereket.

A házvezetőnő a karjába veszi a kislányt. Josette bömböl. Mivel azonban szereti a hasát, a konyhában megvigasztalódik: megeszi a mama dzsemjét, a papa lekvárját, a papa és a mama kiflijét, megissza a gyümölcslevüket.

– Ó, micsoda kis haspók! – mondja a házvezetőnő. – Neked aztán nem csak a szemed kívánja az ételt...

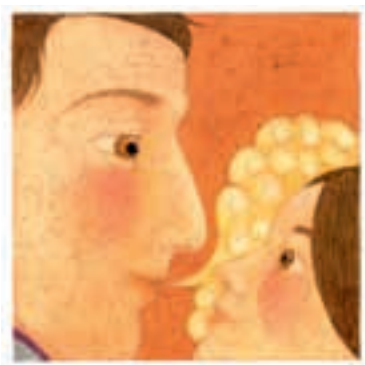

És nehogy a kislány megbetegedjék, a házvezetőnő megissza a szülők tejeskávéját, megeszi a tükörtojást és a sonkát, sőt az előző estéről megmaradt tejberizst is.

Időközben a papa és a mama visszaaludt, jóízűen hortyognak. Nem sokáig.

A házvezetőnő visszaviszi Josette-et a szülők hálósobájába.

– Papa! – mondja Josette. – Jacqueline (így hívják a házvezetőnőt), megette a sonkát!

– Sebj – feleli a papa.

– Papa – kéri Josette –, mesélj nekem valamit!

És míg a mama alszik, mivel túlságosan fáradt az esti mulatságtól, a papa mesét mond Josette-nek.

– Volt egyszer egy kislány, akit Jacqueline-nak hívtak.
– Úgy, mint Jacqueline-t? – kérdi Josette.
– Igen – feleli a papa –, de ez nem Jacqueline volt.
Ez a Jacqueline egy kislány volt.
Volt neki egy anyukája, akit Jacqueline asszonynak
hívtak.

